

СЕЦЕСИОНЪТ

- *Сецесионът в Австрия*
- *Югенцил в Германия*
- *Школата в Глазгоу – творчеството на Макинтош*

1. СЕЦЕСИОНЪТ В АВСТРИЯ

Австрия развива собствен стил, който няма конвенционална връзка с ар нуво. Австрийците са в тесен контакт с англичаните през XIX в. Очевидно е, че те считат идеите на движението "Изкуства и занаяти" за далеч по-стимулиращи от символичните флорални и растително-абстрактни форми, използвани във Франция и в други европейски страни.

Сецесионът, както се нарича австрийският вариант на ар нуво, подчертава независимия си, дори бунтовен характер. Терминът е получен от името на съюза на радикалните виенски живописци и скулптори, основан през 1897 г., под името Виенска Сецесия (Wiener Sezession), отцепване. Живописецът Густав Климт, който е избран за президент на Сецесията, резюмира своите намерения така: "Нашите възгледи кулминират в признаването на необходимостта от постигане на по-жив контакт между художествения живот във Виена с непрекъснатото развитие на изкуството в чужбина и за поставяне на изложбите на чисто артистична основа, освободени от всякакви комерсиални съображения; и следователно събуждане у по-широк кръг от хора на модерно гледище за изкуството; и най-накрая, повишаване на грижата за изкуството у официалните кръгове." Като свое мото Сецесията формулира една максима, около която се обединява широка група от художници, на които е омръзнал историзма: "На времето – неговото изкуство, на изкуството – неговата свобода." Този съюз създава програма, включваща изложби за чуждестранно и местно изкуство и основаване на музей на съвременното изкуство, както и собствен печатен орган – списанието *Ver Sacrum*. Това движение е концентрирано изцяло във Виена, а главното му седалище е проектираната от Олбрих кубообразна засвожена сграда, издигната през 1898 г. Списанието

Ver Sacrum, също забележително със своя квадратен формат, започва да излиза регулярно същата година.

Портрет на Ото Вагнер

Ото Вагнер (1814–1918) е една от ключовите фигури във виенския културен живот на границата между двата века. Архитект и градостроител, той оказва влияние на цяла генерация архитекти, посредством преподаването в Академията по изкуствата между 1894 и 1912 г. Най-важният му обект е Пощенска спестовна каса (Postsparkasse) във Виена, като ранна версия на функционализма. Вагнер проектира подвижно и неподвижно обзавеждане за сградата, както и серия кресла за Тонет.

Ото Вагнер предава своите знания на Йозеф Мария Олбрих, Йозеф Хофман, Леополд Бауер и Марсел Камерер, които са само няколко от учениците му. Считат го за пионер